

PJESNIK ENCIKLOPEDIJKOG ZNANJA

marti, 26 ianuarie 2021

Tin Ujevi, ija je 65. obljetnica smrti obilježena 12. studenog ove godine, kultna je figura hrvatske književnosti i jedan od najosebujnijih i najkompletnijih hrvatskih književnika.

Jedan od najpoznatijih hrvatskih pjesnika Tin Ujevi umro je prije 65. godine 12. studenog u bolnici u Zagrebu. Rodio se 5. srpnja 1891. u Vrgorcu, a umro 12. studenoga 1955. u Zagrebu. U Splitu je završao klasi nu gimnaziju i živio u Nadbiskupskom sjemeništu, ali se nije zaredio nego odlazi u Zagreb gdje studira hrvatski jezik i književnosti, klasi nu filologiju, filozofiju i estetiku. Kao student Filozofskog fakulteta u Zagrebu, približio se Matoševom književnom krugu i po eo objavljivati pjesme u Hrvatskoj mlađoj lirici zajedno s Ivom Andrićem, Franom Galovićem, Jankom Poličem Kamovom i drugim pjesnicima.

Nakon jedne otre polemike s Matošem mijenja svoju politiku orientaciju, a 1913. godine odlazi u Pariz gdje boravi 6 godina. Iz Pariza se vraća nakratko u Zagreb, a zatim odlazi u Beograd gdje će provesti 10 godina. Ujevi u Beogradu objavljuje svoje prve dvije zbirke poezije: "Lelek sebra" (1920.) i "Kolajnu" (1926.). Za vrijeme sedmogodišnjeg boravka u Sarajevu izlaze mu još dvije zbirke pjesama: "Auto na korzu" (1930.) i "Oja eno zvono" (1933.). Nekoliko godina (1937. - 1940.) živi u Splitu, a posljednjih etraest godina života boravi u Zagrebu. Godine 1950. objavio je zbirku izabranih pjesama "Rukovet", a 1955. izlazi mu posljednja lirska zbirka "Žedan kamen na studencu".

Imao je Tin Ujevi veoma bogatu i raznovrsnu prevoditeljsku aktivnost. Posjedovao je veliko enciklopedijsko znanje i prevodio je s desetak jezika, među kojima su talijanskog, njemačkog, francuskog, ruskog, španjolskog, engleskog, norveškog i slovenskog. Te je hrvatskoj književnosti približilo mnoga velika ostvarenja svjetske književnosti koja se danas citaju s užitkom i lakoćom, zahvaljujući bogatom i osebujnom Ujevićevom izrazu. Osim književnih prijevoda, njegov veoma bogati književni opus obuhvaće još i polemiziranje, stihovanje i proznu liriku, eseje, feljtone i novinske članke.

Ujevi je u svoje vrijeme neprihvatan i nerijetko protivnik građanskih konvencija. Svojim načinom života i ponakanjem koji je odudaralo od građanskih normi Ujevi dobiva status kralja boema kao poznati pjesnik koji se lako omogućava i sva ga se. Nije prihvatan neke od temeljnih društvenih konvencija, nije imao karijeru ni dom, a znao je raskidati veze s najbližima, u književnosti s "iteljem" Matošem, a u privatnom životu sa članovima svoje obitelji.

Voditelj Odsjeka za povijest hrvatske književnosti HAZU Tomislav Sabljak komentirao je svojevremeno kako je percepcija Tina Ujevića i sključivanja kao boema promaćena i nepravedna. Tin je bio izuzetno marljiv i uporan, te je svakodnevno u sveučilišnoj knjižnici, gdje je radio, pretraživao arhive. Prevodio je s desetak jezika, puno se bavio lingvistikom i posjedovao veliko enciklopedijsko znanje koje se sigurno nije moglo steći po kavanama i gostionicama u kojima je provodio večeri.

Tin Ujevi danas je jedna od najcjenjenijih osoba hrvatske književnosti i jedno od najvećih pjesničkih imena 20. stoljeća. Za života nije dobio ni jednu nagradu i jedan je od onih umjetnika čija je veličina otkrivena tek nakon smrti. Sam je izjavio da "umjetnost nikada ne ostavlja svijet o-nakvim kakvima ga je načinila", a nakon njega svijet književnosti sigurno nije ostao isti.

Ivan Dobra